

ling. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom herpaa, fordi det knytter sig ganske til mine Endringsforslag til §§ 29 og 30. Den Hindring, der nu er tilstede, er den, at Brandfogden har saa mange besværlige Bestillinger, naar disse skal træde i Live i en større Kreds, navnlig de Syn, der skulle foretages flere Gange om Aaret. Naar vi ville antage, at et Sogn af almindelig Størrelse uden synderlig Udstrækning skal undersøges fra Huus til Huus, fra Sted til Sted af Brandfogden som saadan, saa er det en saa overordentlig besværlig Bestilling, at vi ikke bør bebyrde nogen Mand dermed, men som jeg har tilladt mig at foreslåe i en følgende Paragraph, antage, at Communerne maae være fuldt vel betryggede ved, at Brandfogden havde Tilsyn, og at Synene udføres under Ledelse af ham. Han har Ansvar for, at Synene udføres med fuldkommen Omhu; deri maa Betryggelsen ligge. Naar vi gaar ud deraf, og han bliver fritagen for dette besværlige Arbejde at gaar fra Sted til Sted Sognet rundt flere Gange, foruden hvad der kan indtræffe ved Aldebrandtilfælde, Sprøtter osv., saa bliver det muligt at gjøre Kredse større, og komme vi ind paa at gjøre Kredse større, saa ligger deri, at vi kunne vælge Brandfogden i en større Kreds; vi kunne vælge ham som en Mand, der har stort Ansvar, og i hvis Haand vi kunne lægge Ansvar, og jeg troer virkelig, at deri er den største Betryggelse. Kommunen har det nærmeste og naturlige Tilsyn; det yderligere Tilsyn, som man efter Ordene i Lovforslaget og efter Udvalgets Forslag vil lægge i Branddirectorens Tilsyn, er virkelig kun et Ord og et Skin. Det er umuligt, at en Branddirecteur kan føre et saadant Tilsyn. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa Svendborg Amt, hvor der kun er een Branddirecteur. Der er over 70 Sogne. Det er allerede anført her, at der undertiden er 9-11 Brandfogder i et Sogn. Vilde man blot sige 6 i hvert Sogn, saa er det 420 Brandfogder. Det blev jo dog altfor besværligt for Administrationen. Branddirectorens Funktion gaar mere over til en Politimyndighed, som det forekommer mig, det er u hensigtsmæssigt, at han skal have, fordi han ikke kan iværksætte den; men det skal gives til den

administrative Myndighed. Naar vi ikke kunne faae anden Betryggelse end den Brandfogden kan afgive, og det kunne vi ikke i det Praktiske, saa skulle vi søge at lægge den i hans Stilling, og da siger jeg, at det er en Fædersplads og en Tilidsplads, og vi bør ikke ligne dem med Politibetjente. Jeg kender intet Tilfælde, hvor nogetsteds nogen Politibetjent er besejlet til at have saadanne Ombud, selv om han fik Syn. Han er frivillig og Frivillighedens Bet maae vi komme paa. Vi maae søge at vække i Communerne en selvbestemmende Virksomhed. Det troer jeg ikke, nogen af de Herrer tvivler paa, at i et saadant Tilfælde som her, hvor det gjælder Foranstaltninger om Slutning af Aldebrande og Hjælp paa Landet, vil der i intet Sogn savnes dygtige Kræfter. Vi kunne trygt lægge det i Communens og Brandfogdens Haand. Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger til de Forslag, jeg har stillet. Saaledes har jeg til § 28 under Nummer 63 foreslaaet Indflydelse af „Sogneforstanderskabet“ netop af de Grunde, jeg nu har anført. Der kan vist siges Udskiligt derimod, netop fordi jeg veed, at der er lagt en Politimyndighed i Sogneforstanderskabets Haand, men det maa nærmest være under Sogneforstanderskabet, at Brandfogden forterer. Det er det Naturligste og Rigtigste. Med Hensyn til § 29 har jeg foreslaaet, at der istedetfor første Stykke skal staae: „Brandfogedkredsen bestemmes af Aamtsraadet efter Forslag af vedkommende Sogneforstanderskaber“. Bestemmelsen i det oprindelige Udkast, at Branddirectoren eller Sogneforstanderskabet kan foreslaae Aamtsraadet at foretage Forandring i den bestaaende Inddeling, syntes mig overflødig; thi det hedder i det tidligere Udkast, at Kredsen eller Districtet bestemmes efter Overenskomst, og derfor troede jeg, at det var bedre, at det kom til at hedde saaledes, som af mig foreslaaet. Under Nummer 70 har jeg foreslaaet, at der i hver Kreds ansættes een eller to Brandfogder. Jeg havde nemlig for Die derved, at naar det efter Sogneforstanderskabets Skøn fandtes, at der var to Brandfogder, kunde det meget gjerne være saaledes. Det kunde mange Tilfælde have sin Nytte, idet, hvis den ene ikke var at bringe tilstede, man da kunde henvende